

Sygn. akt II W 1281/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

przy udziale oskarżyciela publicznego przedstawiciela K. w J. - M. S.

po rozpoznaniu dniach: 06.12.2018r., 24.01.2019r., 12.02.2019r., 07.03.2019r. i 14.05.2019r.

sprawy przeciwko **K. W.**

synowi H. i J. zd. J.

ur. (...) w J.

obwinionemu o to, że:

1. w dniu 10 czerwca 2018 r. około godz. 16:40 w J. na skrzyżowaniu ul. (...) II z ul. (...) prowadząc samochód marki A. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do sygnalizatora świetlnego S 2 z sygnałem dopuszczającym skręcanie w kierunku wskazanym strzałką

tj. o czyn z art. 92 § 1 k.w.

2. w dniu 10 czerwca 2018 r. około godz. 16:40 w J. na drodze publicznej tj. na ul. (...) II, Grunwaldzkiej prowadził samochód marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu (I badanie 0,19 mg/l, II badanie 0,20 mg/l, III badanie 0,20 mg/l),

tj. o czyn z art. 87 § 1 k.w.

3. w dniu 10 czerwca 2018 r. około godz. 16:40 w J. na drodze publicznej tj. na ul. (...) II, Grunwaldzkiej prowadził samochód marki A. (...) o nr rej. (...) nie posiadając przy sobie wymaganego dokumentu tj. blankietu prawa jazdy,

tj. o czyn z art. 95 k.w.

I. obwinionego **K. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 92 § 1 kw opisanego w pkt 1, wykroczenia z art. 87 § 1 kw opisanego w pkt 2 i wykroczenia z art. 95 kw opisanego w pkt 3 i za to na mocy art. 87 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 1000 (tysiąca) złotych,

II. na mocy art. 87 § 3 kw w związku z ukaraniem za czyn z pkt 2 części wstępnej orzeka wobec obwinionego **K. W.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku,

III. na mocy art. 29 § 3 kw zobowiązuje obwinionego **K. W.** do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

IV. na mocy art. 119 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od obwinionego **K. W.** na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 100 zł. oraz zryczałtowane wydatki i należności w całości, w tym 120 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania za czynności wyjaśniające i za postępowanie przed sądem.

Sygn. akt II W 1281/18

UZASADNIENIE

W dniu 10 czerwca 2018 r. w godzinach popołudniowych obwiniony K. W. kierował samochodem marki A. (...) o nr rej. (...). Pasażerem był D. K.. Jadąc ulicą (...) II w J. obwiniony zamierzał skręcić w prawo w ul. (...). Na skrzyżowaniu tym jest sygnalizacja świetlna. Ponieważ nie było nikogo na przejściu dla pieszych, a świeciła się zielona strzałka dla pojazdu obwinionego, obwiniony nie zatrzymał się, tylko przejechał przez skrzyżowanie. Jadący za obwinionym patrol Policji włączył sygnały świetlne i zatrzymał obwinionego za skrzyżowaniem do kontroli drogowej w związku z popełnionym wykroczeniem drogowym. W trakcie kontroli dokumentów obwiniony oświadczył, że nie posiada przy sobie prawa jazdy; zapomniał zabrać je ze swojego samochodu. Z uwagi na to, że funkcjonariusze Policji wyczuli od kierującego samochodem woń alkoholu, został poddany badaniom stanu trzeźwości. Pierwsze kontrolne badanie zostało wykonane analizatorem wydechu badającym jedynie, czy w wydychanym powietrzu jest alkohol (AlcoBlow). Z uwagi na to, że wynik był pozytywny, przeprowadzono kolejne badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wykonano analizatorem wydechu A. – Sensor IV w godzinach: 16.44, 17.01 i 17.17. Urządzenie wskazało wyniki kolejno: 0,19 mg/l, 0,20 mg/l i 0,20 mg/l. Na żądanie obwinionego przeprowadzono badanie krwi na zawartość alkoholu. Próbkę krwi pobrano o godzinie 18.10. Badanie krwi wykazało 0,22 ‰ alkoholu etylowego. Obwiniony kierując samochodem po drodze publicznej znajdował się w stanie po użyciu alkoholu.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. k. 61-61v.,
- zeznania świadka Z. L. k. 61v.-62,
- częściowo wyjaśnienia obwinionego K. W. k. 60v.-61,
- protokół z przebiegu badań i wydruki z badań k. 6,
- świadectwo wzorcowania k. 15-16,
- sprawozdanie k. 23,
- opinia toksykologiczno – sądowa k. 70-76,
- notatka urzędowa k. 5.

Obwiniony K. W. ma 56 lat. Jest przedstawicielem handlowym zatrudnionym w Czechach z wynagrodzeniem 3000 zł. netto. (k. 60). Obwiniony był karany za wykroczenia drogowe w 2016 i 2017 roku (k. 30).

Obwiniony K. W. (k. 60v. - 61) przyznał się do dwóch zarzucanych mu czynów wskazanych w pkt 1 i 3 wniosku o ukaranie. Wyjaśnił także, że dzień wcześniej spożywał alkohol. Zdziwiło go to, że w wydychanym powietrzu znajdował się alkohol, stąd też przeprowadzono badania krwi. Zakwestionował kierowanie samochodem w stanie po użyciu alkoholu.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego K. W. zasługują na uznanie za wiarygodne w istotnej części. Okoliczności dotyczące kierowania samochodem bez blankietu prawa jazdy, niezastosowanie się do sygnalizatora świetlnego S2 z sygnałem

dopuszczającym skrećenie w kierunku wskazanym strzałką, przeprowadzenie badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i we krwi nie były przez obwinionego kwestionowane, a jednocześnie świadkowie – funkcjonariusze Policji co do zasady spójnie z obwinionym opisali przebieg kontroli drogowej. Korelują one także z pozostałymi dowodami, jak protokołem badania stanu trzeźwości, protokołem pobrania krwi, notatką urzędową. Jako wiarygodne Sąd ocenił także te wyjaśnienia obwinionego, w których wskazał, że dzień wcześniej spożywał alkohol. Brak jest dowodów przeciwnych, które podważyły wiarygodność wyjaśnień obwinionego w tej części. Okoliczność ta pozostaje jednakże bez znaczenia dla czynienia ustaleń faktycznych.

Sąd nie znalazł podstaw by uznać, że wyniki badań stanu trzeźwości obwinionego były nieprawidłowe, co w konsekwencji wykluczałoby przypisanie obwinionemu popełnienie czynu z pkt 2 zarzutów wniosku o ukaranie. Urządzenie A. – Sensor IV, które użyto do badania obwinionego, posiadało aktualne świadectwo legalizacji. Ostatnie wzorcowanie wykonano w dniu 17.04.2018r., następnie zaplanowano na 16.10.2018r. Niepewność pomiaru tym urządzeniem określono na 0,01 mg/l. Ów możliwy i zakładany przez producenta urządzenia błąd pomiaru nie wpływa na ocenę stanu trzeźwości obwinionego. Odstęp czasowy w badaniu, dla jego wiarygodności, został zachowany. Już to nie pozwala na podważenie wyników przeprowadzonych badań A. – Sensorem. W tym miejscu zauważyć wypada, że spożycie posiłków – śniadania, obiadu, kolacji oraz owoców, na które powoływał się obwiniony w wyjaśnieniach jako przyczyna wykazania urządzeniem alkoholu w organizmie, nie powoduje powstawania w organizmie alkoholu etylowego. Przywoływane przez obwinionego dolegliwości nie były natomiast potwierdzone żadnymi badaniami lekarskimi, zaświadczeniami lekarskimi i stanowią jedynie przypuszczenia obwinianego, że ma on podniesiony cukier we krwi. Nie leczył się przy tym z tego powodu, nie przeprowadzał żadnej diagnostyki w tym kierunku. Biegły sądowy wydając w sprawie pisemną opinię stanowczo stwierdził, że wyniki badań obwinionego na zawartość alkoholu w organizmie korelują z wynikami przeprowadzonych badań. Opinia biegłego została oceniona jako pełna, nie zawierająca sprzeczności, logiczna, a zawarte w niej wnioski zostały w sposób klarowny, przekonywujący uargumentowane. Biegły poddał przy tym analizie wyjaśnienia obwinionego odtwarzając na ich podstawie przybliżone wielkości stężenia alkoholu w organizmie w poszczególnych godzinach. Także i w tym zakresie brak było podstaw do kwestionowania treści opinii, która była przekonywująca, odpowiadająca wskazaniom wiedzy. Dla ustalenia, że obwiniony kierował samochodem będąc pod wpływem alkoholu istotne znacznie mają spójne i konsekwentne zeznania świadków - funkcjonariuszy Policji dokonujących kontroli drogowej obwinionego. Zarówno świadek M. K., jak i świadek Z. L. zeznali, że od obwinionego była wyczuwalna woń alkoholu z ust. Powyższe zostało także odnotowane w notatce urzędowej z dnia zdarzenia. Tym samym, w świetle powyższych dowodów Sąd nie miał żadnych podstaw do wyrażania wątpliwości co do stanu po użyciu alkoholu obwinionego potwierdzonego badaniami analizatorem wydechu i następnie krwi.

Materiał dowodowy, jego ocena, prowadzą do jednoznacznych wniosków, że obwiniony K. W. wypełnił znamiona wykroczeń z art. 92 § 1 k.w., z art. 87 § 1 k.w. i z art. 95 k.w. Stopień społecznej szkodliwości czynów należy ocenić jako duży. Obwiniony kierował samochodem będąc po użyciu alkoholu, a zatem naruszył podstawową zasadę bezpiecznego poruszania się po drogach. Alkohol użyty nawet w niewielkich ilościach osłabia koncentrację, refleks, a tym samym powoduje, że kierowca nie jest w takim stanie psychofizycznym, by móc szybko, skutecznie i przede wszystkim prawidłowo reagować na dynamicznie zmieniającą się sytuację na drodze. Ów stan po użyciu alkoholu był w górnej granicy wyznaczonej dla odpowiedzialności za wykroczenie. Obwiniony umyślnie naruszył tę regułę podobnie jak niewłaściwie, a przy tym w sposób zamierzony, wykonał manewr skrętu przy użyciu sygnalizatora świetlnego zielonej strzałki, przy czym nie stworzył w nim realnego, a wyłącznie potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Obwiniony odpowiada także za umyślne kierowanie samochodem nie posiadając blankietu prawa jazdy. Obwiniony jechał z pasażerem, tak więc stworzył potencjalne zagrożenie także dla niego, a poruszał się po ruchliwych ulicach miasta, w godzinie dużego natężenia ruchu pojazdów i pieszych. Obwiniony zdecydował się bez żadnego ważnego powodu na kierowanie samochodem mimo uprzedniego spożywania alkoholu, bez prawa jazdy, nie stosując się do sygnalizatora świetlnego na skrzyżowaniu. To pozwala na ocenę stopnia winy jako duży.

Sąd wymierzył obwinionemu w oparciu o art. 87 § 1 k.w. stosując regułę wynikającą z art. 9 § 2 k.w. karę 1 000 zł. grzywny uznając, że kara w takim wymiarze będzie dla niego odpowiednią sankcją, uwzględnia przy tym stopień

winy i stopień społecznej szkodliwości trzech czynów. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił także uprzednią karalność obwinionego za wykroczenia drogowe. Grzywna w wymiarze 1000 zł. stanowić będzie odczuwalną dolegliwość, która powinna powstrzymać obwinionego przed naruszaniem prawa w przyszłości i spowodować przekonanie, że naruszanie prawa nie pozostanie bez reakcji. Jednocześnie w wymiarze ogólnospołecznym kara ta powinna spowodować przekonanie o nieuchronności kary i uczynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Sąd orzekł także o zakazie prowadzenia przez obwinionego K. W. wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku. Rozstrzygnięcie to ma charakter obligatoryjny. Okres czasu, na jaki orzeczono zakaz uwzględnia fakt kierowania samochodem po użyciu alkoholu bez żadnego powodu, wysokość wskazania stanu po użyciu alkoholu. Sąd zobowiązał jednocześnie obwinionego do zwrotu prawa jazdy.

Zasadą w procesie jest ponoszenie kosztów postępowania, a wyjątkiem od tej zasady jest zwolnienie od tego obowiązku. Sąd uznał, że brak jest przesłanek z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.w., przemawiających za zwolnieniem obwinionego – osoby osiągnącej stałe dochody - od tychże kosztów. Na koszty te na datę wyrokowania składają się zryczałtowane wydatki postępowania za czynności wyjaśniające (20 zł.) i sądowe (100 zł.) oraz opłata od orzeczonej kary grzywny (100 zł.) – art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych, ale także koszty wydania w sprawie opinii, skoro obwiniony został obciążony należnościami w całości.